

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa z siedzibą w C. domagała się zasądzenia od pozwanego T. D. następujących kwot:

- 53.863,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lipca 2014 r.,
- 957,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 listopada 2014 r.,
- 444,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 grudnia 2014 r.,
- 200 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 stycznia 2015 r.,
- 1.668,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 stycznia 2015 r.,
- 131,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 stycznia 2015 r.,
- 2.293,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 lutego 2015 r.,
- 1.962,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 lutego 2015 r.,
- 1.444,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lutego 2015 r.,
- 1 400,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 marca 2015 r.,
- 847,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 marca 2015 r.,
- 471,66 zł od dnia 17 marca 2015 r.,
- 1.163,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 kwietnia 2015 r.,
- 835,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2015 r.,
- 1.016,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 kwietnia 2015 r.,
- 290,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 kwietnia 2015 r.,
- 2.631,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 maja 2015 r.,
- 381,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015 r.,
- 200,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2015 r.,
- 263,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 maja 2015 r.,
- 1.100,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 maja 2015 r.,
- 455,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 maja 2015 r.,
- 1.577,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 czerwca 2015 r.,
- 1.332,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 czerwca 2015 r.,
- 1.580,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 lipca 2015 r.,

- 1.921,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 lipca 2015 r.,
- 1.195,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 sierpnia 2015 r.,
- 360,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 sierpnia 2015 r.,
- 798,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 sierpnia 2015 r.,
- 450,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 sierpnia 2015 r.,
- 548,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 września 2015 r.,
- 257,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 września 2015 r.,
- 210,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 września 2015 r.,
- 1.165,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 września 2015 r.,
- 1.409,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 października 2015 r.,
- 216,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 października 2015 r.,
- 2.890,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 listopada 2015 r.,
- 900,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 listopada 2015 r.,
- 739,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 listopada 2015 r..

Powódka podniosła, że domaga się od pozwanego zapłaty za sprzedany towar, co udokumentowano fakturami VAT. Pozwany nie zgłaszał zarzutów co do ilości i jakości towaru.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 6 maja 2016 r. wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w sprawie VI NC-e (...) przez referendarza w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie pozwany zarzucił, iż powódka nie wykazała istnienia roszczenia; faktury VAT, potwierdzenia rzekomego wydania towaru, ani nawet fakt rozliczenia faktur (wpłaty podatku) nie dowodzą istnienia umowy, w szczególności nie można ustalić essentialia negotii. Pozwany zarzucił również, iż powódka nie podjęła próby ugodowej ani zaproszenia do mediacji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

W zakresie prowadzonej działalności gospodarczej powódka i pozwany pozostawali w okresie od czerwca 2014 r. do września 2015 r. w stałych stosunkach handlowych.

Pozwany telefonicznie lub poprzez pocztę e-mail składał powódce zamówienia na towar (materiały budowlano-remontowe i wykończeniowe, np. rolety rzymskie, karnisze, listwy, wsporniki, rury). W związku ze sprzedażą powódka wystawiała pozwanemu każdorazowo fakturę VAT oraz przysyłała zamówiony towar wraz z fakturą VAT. Pozwany nie zgłaszał powódce zastrzeżeń co do otrzymanego towaru.

W dniu 12 czerwca 2014 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 53.877,60 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 27 lipca 2014 r.

W dniu 18 września 2014 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.325,80 zł brutto. Pozwany zapłacił kwotę 368,04 zł, w związku z czym do zapłaty pozostało 957,76 zł. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT na tę kwotę z terminem płatności do dnia 2 listopada 2014 r.

W dniu 22 października 2014 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 444,88 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 6 grudnia 2014 r.

W dniu 17 listopada 2014 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 441,29 zł brutto. Pozwany zapłacił kwotę 241,29 zł, więc do zapłaty pozostało 200 zł i na tę kwotę powódka wystawiła fakturę VAT z terminem płatności do dnia 1 stycznia 2015 r.

W dniu 27 listopada 2014 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.668,22 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 11 stycznia 2015 r.

W dniu 27 listopada 2014 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 131,76 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 11 stycznia 2015 r.

W dniu 17 grudnia 2014 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 2.293,89 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 31 stycznia 2015 r.

W dniu 7 stycznia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.962,96 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 21 lutego 2015 r.

W dniu 13 stycznia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.444,60 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 27 lutego 2015 r.

W dniu 22 stycznia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.400,80 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 8 marca 2015 r.

W dniu 29 stycznia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 847,46 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 15 marca 2015 r.

W dniu 30 stycznia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 471,66 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 16 marca 2015 r.

W dniu 17 lutego 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.163,59 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 3 kwietnia 2015 r.

W dniu 24 lutego 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 835,44 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 10 kwietnia 2015 r.

W dniu 4 marca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.016,58 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 18 kwietnia 2015 r.

W dniu 6 marca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 290,58 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 20 kwietnia 2015 r.

W dniu 18 marca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 2.631,45 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 2 maja 2015 r.

W dniu 23 marca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 381,95 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 7 maja 2015 r.

W dniu 23 marca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 200,74 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 7 maja 2015 r.

W dniu 26 marca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 263,64 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 10 maja 2015 r.

W dniu 14 kwietnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.100,38 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 29 maja 2015 r.

W dniu 15 kwietnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 455,16 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 30 maja 2015 r.

W dniu 15 kwietnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 455,16 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 30 maja 2015 r.

W dniu 21 kwietnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.577,18 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 5 czerwca 2015 r.

W dniu 21 kwietnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.577,18 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 5 czerwca 2015 r.

W dniu 29 kwietnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.332,90 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 13 czerwca 2015 r.

W dniu 18 maja 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.580,77 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 2 lipca 2015 r.

W dniu 22 maja 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.921,15 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 6 lipca 2015 r.

W dniu 17 czerwca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.195,25 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 1 sierpnia 2015 r.

W dniu 18 czerwca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 360 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 2 sierpnia 2015 r.

W dniu 6 lipca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 798,55 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 20 sierpnia 2015 r.

W dniu 15 lipca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 450,20 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 29 sierpnia 2015 r.

W dniu 21 lipca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 548,26 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 4 września 2015 r.

W dniu 23 lipca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 257,96 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 6 września 2015 r.

W dniu 23 lipca 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 210,76 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 6 września 2015 r.

W dniu 7 sierpnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.165,92 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 21 września 2015 r.

W dniu 24 sierpnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 1.409,70 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 8 października 2015 r.

W dniu 27 sierpnia 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 216,09 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 11 października 2015 r.

W dniu 17 września 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 2.890,27 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 1 listopada 2015 r.

W dniu 18 września 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 900,10 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 2 listopada 2015 r.

W dniu 23 września 2015 r. powódka sprzedała pozwanemu towary za kwotę 739,71 zł brutto. Powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT z terminem płatności do dnia 7 listopada 2015 r.

Pozwany nie uiścił kwot wynikających z powyższych faktur VAT. W związku z tym pismem z dnia 23 lutego 2016 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty tychże kwot wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w terminie do dnia 8 marca 2016 r. W piśmie tym powódka wskazała, że jeżeli pozwany widzi możliwość ugodowego zakończenia sprawy, powinien przedstawić jej propozycję ewentualnej ugody w terminie do dnia 1 marca 2016 r.

Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie zapłacił powódce kwot wynikających z wystawionych przez powódkę faktur VAT.

Dowody:

- faktury VAT (k. 71-136),
- wezwanie do zapłaty z dnia 23 lutego 2016 r. (k. 137),
- potwierdzenie nadania (k. 138).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

1. Powództwo jest zasadne. Powódka domaga się zapłaty ceny i wywodzi roszczenie z art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Fakty prawotwórcze, opisane normą art. 535 k.c., podlegają udowodnieniu przez powódkę, zgodnie z art. 6 k.c. Do faktów tych należy określić rzecz będącą przedmiotem umowy i wysokość ceny z terminem płatności; z treści art. 535 k.c. wynika, że roszczenie sprzedawcy polega na żądaniu od kupującego, aby ten rzecz odebrał i zapłacił cenę. Fakty prawotwórcze tworzące roszczenie powinny stanowić przedmiot dowodu, zgodnie z art. 227 k.c.

2. Faktura jest dokumentem księgowym, rozliczeniowym, co do zasady nie inkorporuje oświadczeń woli stron prowadzących do zawarcia umowy sprzedaży. Wystawiana jest po tym, jak strony złożą zgodne oświadczenia woli i zawrą umowę, jej wystawienie jest niejako wtórne do zdarzenia prawnego, najpierw ma miejsce fakt o skutkach opisanych w normie prawnej (zdarzenie prawne, w rozpoznanej sprawie – art. 535 k.c.) następnie, zaś wystawiana jest faktura.

3. Z treści art. 231 k.p.c. wynika, że Sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne). Podstawą do konstruowaniu domniemań faktycznych jest obserwacja zjawisk życia społecznego, w tym obrotu gospodarczego. W tym kontekście należy postawić tezę, że faktury wystawiane przez przedsiębiorców, dotyczące umów sprzedaży, zazwyczaj, zwykle, w zwykłym toku rzeczy odzwierciedlają treść stosunków prawnych łączących strony. Prawdopodobnie ta szczególnie uwidacznia się w sytuacji, kiedy kupujący odbiera towar i nie zgłasza żadnych zastrzeżeń sprzedającemu co do jego ilości albo ceny, a także, kiedy nie zgłasza zastrzeżeń po skierowaniu do niego wezwania do zapłaty.

4. W rozpoznanej sprawie powód przedstawił kilkadziesiąt faktur, które według treści pozwu dowodzą treści uprzednio zawartych umów sprzedaży, także w odniesieniu do ceny. Nie istnieją dowody pozwalające na ustalenie, że pozwany kwestionował określenie przedmiotu sprzedaży albo ustalenie wysokości ceny. Brak jest również odpowiedzi pozwanego na wezwanie do zapłaty. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany nie podniósł żadnych argumentów

przemawiających za nieistnieniem faktów tworzących roszczenie powódki. Obrona pozwanego została ograniczona do zaprzeczenia wszystkim faktom podawanym przez powódkę. Nie wykluczając oczywiście takiej formy obrony, należy mieć na uwadze, że Sąd orzeka na podstawie materiału sprawy, który obejmuje wnioski i oświadczenia stron oraz materiał dowodowy. Norma art. 233 § 2 k.p.c. odwołuje się wprost do zebranego materiału, nie czyniąc dyferencji na materiał dowodowy i twierdzenia stron. Oświadczenie pozwanego o zaprzeczeniu podstawie faktycznej powództwa również podlega ocenie na podstawie art. 233 § 2 k.p.c. w połączeniu z innymi twierdzeniami, oświadczeniami i materiałem dowodowym sprawy. Wyrażone zaprzeczenie „wszelkim wyraźnie nieprzyznanym twierdzeniom” ma to znaczenie, że pozwany w istocie nie przeciwstawił twierdzeniom powódki, dowodzonym fakturami, własnych twierdzeń. Pozwany powinien wskazać fakty i dowody związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi się nie zgadza, jeśli ma to służyć obronie jego racji, powinien się ustosunkować do twierdzeń strony powodowej, a tego w sprawie nie uczynił (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt III CSK 341/08). Z treści wniesionego przez pozwanego sprzeciwu nie wynika, aby zaprzeczał temu, iż współpracował z powódką i kupował od niej towary. Sprzeciw ogranicza się do przedstawienia koncepcji pozwanego, według której faktury VAT, a także rozliczenie ustalonego w nich podatku, nie są dowodami istnienia umowy oraz treści jej istotnych postanowień.

5. Fakty wystawienia przez powoda kilkudziesięciu faktur, braku reakcji pozwanego na doręczone faktury, braku reakcji na wezwanie do zapłaty, niezgłoszenie własnych twierdzeń odnoszących się do twierdzeń i dowodów przedstawionych przez powoda stanowią przesłankę domniemania faktycznego; z faktów tych wynika, że strony zawarły szereg umów sprzedaży, ustalając ceny i terminy płatności zgodnie z zapisami faktur, w konsekwencji zgodnie z twierdzeniami powoda. Dowodową podstawą ustalenia, że strony zawarły umowy sprzedaży zgodnie z twierdzeniami powoda jest domniemanie faktyczne, którego podstawę dowodzą przedstawione przez powódkę faktury. Strony zawierały umowy sprzedaży w ramach wielomiesięcznych stosunków handlowych, powódka wykonywała swoje zobowiązanie co do przeniesienia na pozwanego własności określonego w zamówieniach pozwanego towaru, a następnie wydawała pozwanemu towar wraz z fakturami VAT, dokumentującymi każdą transakcję.

6. Ocena zachowania pozwanego w toku procesu stanowi dodatkowy już tylko argument potwierdzający prawidłowość ustaleń faktycznych poczynionych na podstawie faktur. Strona powodowa złożyła wniosek o zobowiązanie pozwanego do przedstawienia rejestru zakupów dla celu rozliczenia podatku VAT oraz deklaracji podatkowych (VAT-7) za okres od czerwca 2014 r. do października 2015 r. Pismem z dnia 23 stycznia 2017 r. (k. 143) Sąd zobowiązał pozwanego do przedłożenia dokumentów, odwołując się do art. 233 § 2 k.p.c. Pozwany nie przedstawił dokumentów, nie stawił się na rozprawie mimo wezwania, a aktywność procesową ograniczył do złożenia obstrukcyjnego procesowo, niepodpisanego wniosku o przedłużenie terminu do złożenia dokumentów. Pozwany nie przedstawił przyczyn przedłużenia terminu, więc wniosek ten nie podlegałby uwzględnieniu, także w sytuacji, kiedy zostałyby złożony jako podpisany albo zostałyby podpisany wskutek wezwania do usunięcia braków formalnych. Niewezwanie pozwanego do uzupełnienia braku formalnego wniosku o przedłużenie terminu nie miało żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Ponadto pozwany bez usprawiedliwienia nie stawił się na rozprawę, dowód z przesłuchania stron został pominięty zgodnie z art. 302 § 1 k.p.c., przy przyjęciu, że dowód ten jest zbędny w całości. Na podstawie art. 233 § 2 k.p.c., Sąd uznał za nieudowodnione twierdzenia pozwanego, ponieważ uniemożliwił przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron i stawiał przeszkody w przeprowadzeniu dowodu z dokumentów, konsekwentnie potwierdza to prawdziwość twierdzeń faktycznych powoda (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 1975 r., sygn. akt II CR 844/74). Zachowanie pozwanego miało na celu zatajenie dowodów, które mogłyby potwierdzić twierdzenia powódki, a przez to naruszało zasadę lojalności procesowej, wynikającej z art. 3 k.p.c.

7. Roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie wynika z art. 481 k.c., podstawę dla ustalenia dat płatności poszczególnych cen są zapisy na przedstawionych fakturach, których wiarygodność oceniono wyżej.

8. Pozwany przegrał sprawę, zobowiązany jest do zwrotu powodowi celowych kosztów procesu zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., uiszczonej części opłaty od pozwu w kwocie 1.145 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenia radcy prawnego w kwocie 7.200 zł, ustalonej na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 3 oraz § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) w brzmieniu z dnia wniesienia pozwu. Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz.

1025 ze zm.) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Pozwany jako przegrywający zobowiązany jest do zapłaty brakującej części opłaty od pozwu - kwoty 3.436 zł (por. art. 505³⁷ §1 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

SSO Robert Bury

Sygn. akt **VIII GC 527/16**

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

S., dnia

(...)